

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/384/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7808207977
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7808207977.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne T. U., B.. XX.X.XXXX, X. P. O., Ľ. L. XXXX/XX (právna nástupkyňa pôvodného žalobcu H. U., B.. XX.X.XXXX, naposledy bytom P. Š.H., Z. J. XX.X.XXXX), proti žalovanej Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Rožňava, so sídlom v Rožňave, Nám. baníkov 20, IČO: 00 179 108, o zaplatenie 3.803,03 € s prísl., o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/151/2008-290 zo dňa 4. decembra 2014

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) uznesením označeným v záhlaví zaviazal pôvodného žalobcu (H. U.) uhradiť žalovanej trovy konania v sume 2.117 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Rozhodol tak potom, čo právoplatným rozsudkom zo dňa 22.1.2010 č.k. 9C/151/2008-111 zaviazal žalovanú zaplatiť pôvodnému žalobcovi 1.238,10 € a právoplatným rozsudkom zo dňa 14.10.2011 č.k. 9C/151/2008-230 sumu 1.015,06 €, pričom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a o vylúčenom nároku pôvodného žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania rozhodol v konaní sp. zn. 9C/16/2012 tak, že podanie pôvodného žalobcu v časti nároku na zaplatenie úrokov z omeškania odmietol a toto uznesenie č.k. 9C/16/2012-18 zo dňa 28.9.2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 31.5.2014.

3. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. účinného v čase rozhodovania a vychádzajúc z celkového úspechu žalovanej v konaní v rozsahu 70 % priznal jej náhradu trov konania vo výške 2.117 €.

4. Súd rozhodoval dňa 4.12.2014 a pri doručovaní uznesenia pôvodnému žalobcovi H. U.Ö. zistil, že tento zomrel a následne z dedičského konania po ňom zistil, že k jeho úmrtiu došlo dňa 30.8.2014 a dedičstvo nadobudla T. U. v celosti s tým, že ustupujúcim dedičom výplatu neposkytuje, preto doručil napadnuté uznesenie tejto dedičke.

5. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podala odvolanie právna nástupkyňa pôvodného žalobcu T. U. (v záhlaví už označená ako žalobkyňa titulom právneho nástupníctva po pôvodnom žalobcovi), a to z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a navrhla zmeniť napadnuté uznesenie tak, že súd náhradu trov konania žiadnemu účastníkovi neprizná. V dôvodoch odvolania poukázala na to, že napadnuté uznesenie bolo vydané v decembri 2014, t.j. niekoľko mesiacov po smrti žalobcu, a teda súd pochybil, ak konal so žalobcom niekoľko mesiacov po jeho smrti ako s účastníkom konania, hoci v tom čase už nemohol nadobúdať práva a mať povinnosti. Okrem toho argumentovala, že žalovaná si mala svoje pohľadávky prihlásiť do prebiehajúceho dedičského konania, pričom v súčasnosti už tak nemôže urobiť, lebo dedičské konanie je skončené a keďže sa objavil iba dlh poručiteľa, konanie o dedičstve

sa nevykoná. Poukázala tiež na skutočnosť, že predmetné pasívum - náhrada trov konania priznaná napadnutým uznesením - v čase smrti žalobcu H. U. ešte ako pasívum neexistovalo, nemohla ho teda ani ako dedička prevziať a byť zviazaná jeho úhradou. Navrhla v súlade s ust. § 150 ods. 1 O.s.p. nepriznať náhradu trov konania vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa - pôvodný žalobca v priebehu konania zomrel a jeho dedičia nemali ani len tušenie o tomto spore. Za tejto situácie považuje za nespravodlivé aplikovať pri rozhodovaní o náhrade trov konania ust. § 142 ods. 2 O.s.p..

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Poukázala na to, že v čase prebiehajúceho dedičského konania, ktoré bolo ukončené v novembri 2014, nemohla si prihlásiť svoju pohľadávku, keďže nárok na náhradu trov konania jej bol priznaný až uznesením Okresného súdu Rožňava zo dňa 4.12.2014. Aj keď žalobca svojou smrťou stratil procesnú spôsobilosť, po právoplatnom skončení dedičského konania vstupujú na jeho stranu jeho právni nástupcovia - dedičia. Súd teda po smrti žalobcu mal v konaní pokračovať s jeho dedičmi a pokiaľ v uznesení nesprávne označil účastníka konania - pôvodného žalobcu namiesto jeho dedičov, jedná sa len o zrejmu nesprávnosť, ktorú môže súd kedykoľvek opraviť. Z týchto dôvodov navrhla potvrdiť napadnuté uznesenie.

7. Vyjadrenie k odvolaniu bolo doručené žalobkyni dňa 27.5.2015.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 370 a § 380 CSP a dospel k záveru, že uznesenie je potrebné zrušiť v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

9. Súd prvej inštancie konal s niekým, kto zomrel v priebehu konania (pôvodný žalobca H. U.) a rozhodol tak o náhrade trov konania vo vzťahu k zomrelej strane sporu. Týmto postupom znemožnil právnej nástupkyňi pôvodného žalobcu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, lebo týmto postupom jej bola odňatá možnosť konať pred súdom.

10. Z obsahu spisu je zrejmé, že Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 6Co/8/2013-283 zo dňa 8. júla 2013 zrušil uznesenie Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/191/2008-270 zo dňa 19.11.2012, ktorým bol pôvodný žalobca H. U. zviazaný uhradiť žalovanej trovy konania v sume 2.117 € a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Súd prvej inštancie opätovne rozhodol uznesením č.k. 9C/151/2008-290 zo dňa 4.12.2014 tak, že zviazal pôvodného žalobcu H. U.Ö. uhradiť žalovanej trovy konania v sume 2,117 €, hoci v tom čase žalobca H. U. už nemal procesnú subjektivitu, keďže zomrel dňa 30.8.2014.

12. Z osvedčenia o dedičstve vydaného Okresným súdom Dunajská Streda sp. zn. 13D/105/2014 zo dňa 10.11.2014 vyplynulo, že dedičstvo po žalobcovi nadobudla T. U., B.. XX.X.XXXX v celosti s tým, že ustupujúcim dedičom výplatu neposkytuje, nakoľko ju ani nežiadali a čistá hodnota dedičstva poručiteľa bola určená sumou 2.466,74 €. Toto osvedčenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.11.2014.

13. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie dňa 4.12.2014 pôvodný žalobca H. U. už nemal procesnú subjektivitu a keďže v tom čase už bolo skončené dedičské konanie, bolo povinnosťou súdu v zmysle ust. § 107 ods. 3 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu ďalej konať s touto dedičkou.

14. Postup, aký zvolil súd prvej inštancie, t.j., že doručil uznesenie tejto dedičke, by prichádzal do úvahy iba v tom prípade, že k úmrtiu žalobcu by došlo po vydaní rozhodnutia súdu, o aký prípad však v prejednávanej veci nešlo.

15. Podľa ust. § 107 ods. 1 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu, ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať.

16. V zmysle ust. § 107 ods. 3 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu konanie súd preruší najmä vtedy, ak ide o majetkovú vec a navrhovateľ alebo odporca zomrel; v konaní pokračuje s dedičmi účastníka, prípadne s tými, ktorí podľa výsledku dedičského konania prevzali právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo skončí konanie o dedičstve, ak povaha veci nepripúšťa, aby sa v konaní pokračovalo skôr.

17. Súd prvej inštancie postupoval v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením, v dôsledku čoho nekonal s právnou nástupkyňou žalobcu a napadnutým uznesením rozhodol o trovách konania vo vzťahu medzi pôvodným žalobcom, ktorý stratil procesnú spôsobilosť a ktorému teda nebolo možné ukladať žiadne povinnosti ani priznávať žiadne práva a žalovanou. Týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil právnej nástupkyňi žalobcu konať pred súdom, t.j. uplatňovať jej patriace procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, z ktorých dôvodov odvolací súd v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s ust. § 470 ods. 1 CSP zrušil napadnuté uznesenie a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

18. Úlohou súdu v ďalšom konaní bude postupovať v zmysle Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016, ktorý upravuje procesnú subjektivitu strán sporu v ust. § 61 a postup súdu v prípade straty tejto procesnej subjektivity v ust. § 62 a nasl., a teda rozhodnúť o trovách konania vo vzťahu medzi právnou nástupkyňou pôvodného žalobcu a žalovanou. V zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodne iba o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti vyššie uvedeného rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).